

Ter dankbare herinnering aan

BERNARDINA RIEKERT-KAMPHUIS

weduwe van

BERNARDUS JOHANNES RIEKERT

Moeder werd op 22 juni 1896 te Losser geboren. Na een welbesteed leven is zij op 30 september 1986 in het Dr. Borsthuis te Hengelo Ov in vrede overleden. Op 6 oktober was in de Plechelmusbasiliek te Oldenzaal haar uitvaart, waarna we haar bij Vader te rusten hebben gelegd op het kerkhof van Oldenzaal.

Moeder heeft zich samen met Vader helemaal ingezet voor ons gezin. Ze vulden elkaar daarin wonderwel aan: Vader onderhield de kontakten naar buiten, Moeder bereedde alles in huis. Ons gezin met twaalf kinderen, was haar wereld waar ze zich helemaal aan gegeven heeft. Altijd was ze druk in de weer zonder aan zichzelf te denken. Ze leidde het gezin met vaste hand. Door haar rustige en kalme natuur had ze een vanzelfsprekend overwicht. Je zag haar nooit kwaad. Als haar iets niet aanstond, merkte je het doordat ze stil werd.

Moeder was voor ons het vaste punt in ons leven. Ze was er altijd en je kon altijd bij haar terecht. Alle kinderen waren haar even lief en ze zou nooit onderscheid maken. De kleinkinderen hadden in haar een lieve oma.

Moeder heeft ons geleerd vertrouwen te hebben in het leven. "Niet achterom kijken, maar vooruitzien", was haar devies. Ook wees ze ons op de noden van de medemensen. Niet met mooie woorden: ze hielp met de daad zonder zelf op de voorgrond te treden.

Moeder was erg trouw in de beleving van het geloof. Ze heeft ook ons het geloof ingeprent.

Naast veel vreugde heeft Moeder ook veel verdriet gekend. De dood van Vader en van haar kinderen Tonnie en Herman deed haar het meeste pijn. Ook heeft ze ziekte gekend. Vooral het laatste stuk van haar leven was zwaar en moeilijk. Ze was dankbaar voor de goede verzorging, voor de liefde van haar kinderen en voor elke dag die God haar gaf. Want ze leefde graag en vond het dan ook moeilijk afscheid te nemen. Tenslotte ging het niet meer. Uitgeput heeft ze haar leven teruggegeven aan de Gever van alle leven. Moge ze nu in Gods lieve hemel voor altijd in vrede zijn.

Moeder, bedankt voor alles wat je in je lange leven voor ons hebt betekend en gedaan. Oma, je was lief; we vergeten je nooit.

Uw meeleven tijdens haar ziekte en na het heengaan van onze lieve Moeder en Oma heeft ons goedgeedaan. We danken U daarvoor van harte.

Kinderen, klein- en achterkleinkinderen

Hengelo Ov, oktober 1986